

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานของ
การจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม
SITUATIONS, DESIRABLE SITUATIONS AND NEEDS IN PROVIDING FOR INCLUSIVE
EDUCATIONAL SCHOOLS OF NAKHON PHANOM PROVINCIAL

ชัชชัย คำน้อย¹, อัครวัฒน์ บุปผาทวีศักดิ์²

Chutchai Camnoi¹, Akkharawat Buppataweesak²

Corresponding Author E-mail : nui2529richard@gmail.com

Received: Apr 17, 2024; Revised: May 26, 2024; Accepted: May 27, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงาน การจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม และ 2) ประเมินความต้องการจำเป็นในการดำเนินงาน การจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 103 คน ครูผู้รับผิดชอบเด็กพิเศษ จำนวน 103 คน ครูที่ไม่ได้รับผิดชอบเด็กพิเศษ จำนวน 103 คน รวมทั้งสิ้น 309 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบตารางของ Krejcie and Morgan กลุ่มตัวอย่างได้มาจากสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 2 ฉบับ คือ 1. แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ในการดำเนินงานการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 2. แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .97 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจัดลำดับความสำคัญ ความต้องการจำเป็น โดยใช้สูตร Modified Priority Needs Index ผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพปัจจุบันของในการดำเนินงาน การจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ของในการดำเนินงาน การจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม เรียงลำดับค่าสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรวม และด้านกระบวนการบริหาร ตามลำดับ

คำสำคัญ: การให้บริการ, โรงเรียนเรียนรวม, ความต้องการจำเป็น

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา, มหาวิทยาลัยนครพนม

¹Graduate Student Master of Education Program in Educational Administration and Development, Nakhon Phanom University

²ที่ปรึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยนครพนม

²Advisor, Faculty of Education, Nakhon Phanom University

Abstract

This research aimed to 1) study the current situation and the desired conditions for implementing special education management in inclusive schools in Nakhon Phanom province and 2) assess the needs for implementing special education management in inclusive schools in Nakhon Phanom province. This was a quantitative research method. The sample group consists of 103 school administrators, 103 special education teachers, and 103 regular teachers, totaling 309 individuals. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's table. The sample was obtained using stratified random sampling. The research instruments used were two questionnaires with a 5-level Likert scale; 1) a questionnaire about the current situation with a reliability coefficient of .98. 2) a questionnaire about the desired conditions for implementing special education management in inclusive schools in Nakhon Phanom province with a reliability coefficient of .97. The statistics used for analyzing the data were percentage, mean, standard deviation, and the Modified Priority Needs Index formula for prioritizing necessary requirements. The results showed that:

1. The current situation of providing services to inclusive schools by special education centers in overall was at a high level, and the desired conditions for providing services to inclusive schools by special education centers in overall was at the highest level. 2. The needs assessment results for implementing special education management in inclusive schools in Nakhon Phanom province, ranked from the highest to the lowest, were as follows: activities and teaching-learning processes, student quality, participation in inclusive education, and management processes, respectively.

Keywords: Service Provision, Inclusive Schools, Needs

บทนำ

ประเทศไทย เป็นผู้นำด้านการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (Special Education Hub) หากได้รับความร่วมมือในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ในทุกระดับและทุกระบบแล้วจะทำให้บุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาชาติ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน อีกทั้งเป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ในการได้รับโอกาส

การเข้าถึงบริการทางการศึกษา ได้อย่างมีคุณภาพ เสมอภาคและยุติธรรม (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. 2565 : 1) การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 2) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2545 และ(ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2553 พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556 (ราชกิจจานุเบกษา. 2551 : 1-13) ได้ให้คำนิยามของคำว่า “คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน เคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความจำเป็นพิเศษ ที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 กำหนดประเภทความพิการไว้ 9 ประเภทได้แก่ 1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น 2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ 5) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 6) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา 7) บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ 8) บุคคลออทิสติก 9) บุคคลพิการซ้อน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 45-47)

การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยปกติการเรียนรวมมีรูปแบบหลายวิธี แล้วแต่จะจัดในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบในโรงเรียนเดียวกันการที่นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกันกับนักเรียนทั่วไป

ถือว่าเป็นการเรียนรวม หรือจัดให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีโอกาสเข้าเรียนรวมในชั้นเรียนเดียวกับนักเรียนทั่วไป ก็ถือว่าเป็นการเรียนรวมบางเวลาหรือเต็มเวลาขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละคนหรือแต่ละประเภท (สมพร หวานเสร็จ. 2543) โดยในปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม มีโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 จำนวน 19 โรงเรียน ที่อยู่ในการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ถือว่าเป็นความจำเป็นสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็น เนื่องจาก จำนวนของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในแต่ละโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม สังกัดเขตพื้นที่จังหวัดนครพนม มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้การให้บริการของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม สำหรับโรงเรียนเรียนรวม ตามแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานั้น บางช่วงเวลาที่ให้บริการไม่ทันทั่วถึง ไม่เหมาะสมกับระยะเวลาทำให้เกิดปัญหาได้ ดังนั้น นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่ต้องการรับบริการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ทำให้ขาดโอกาสมากขึ้น

การศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงาน จะช่วยพัฒนาการบริการ และทำให้เกิดคุณภาพการบริการ ซึ่งส่งผลต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเหล่านั้นได้โดยตรง

จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจศึกษาเรื่อง สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สำหรับโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวม จังหวัดนครพนม ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม
2. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม

การทบทวนวรรณกรรม

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษรูปแบบการจัดการเรียนรวมเพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรวมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยเรียนในบางวิชา (Integration) หรือบางเวลาตามความพร้อมของเด็กและการเรียนเต็มเวลา (Mainstreaming) โรงเรียนและครูไม่มีการเตรียมการจัดการเรียนรู้เป็นพิเศษให้กับเด็กพิการต่อมานักวิชาการได้มีความเห็นว่าควรจัดการเรียนรวมให้เด็กพิการเรียนรวมกับเด็กปกติทั่วไปในทุกวิชาโดยโรงเรียนต้องเตรียมแผนการเรียนสำหรับเด็กรายบุคคล

1. ความหมายของการจัดการศึกษาเรียนรวม

ปัจจุบันนี้การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีแนวทางที่ชัดเจนขึ้นกล่าว คือแทนที่จะจัดการศึกษาให้เป็นแบบเฉพาะทางหรือการศึกษาเฉพาะความพิการแต่ละประเภทเปลี่ยนมาเป็นการจัดในลักษณะการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive education) (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 7)

การเรียนรวมเต็มเวลา (Mainstreaming) หมายถึง การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีโอกาสได้เรียนชั้นเดียวกับเด็กปกติ ตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในโรงเรียน เด็กปกติได้รับบริการการจัดการเรียนสอนและบริการนอกห้องเรียนอย่างไร เด็กที่มีความต้องการพิเศษก็ได้รับบริการเช่นเดียวกัน เป้าหมายสำคัญของการเรียนรวมเต็มเวลา คือ เพื่อให้เด็กเข้าใจซึ่งกันและกันตอบสนองความต้องการซึ่งกันและกัน และมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ เด็กปกติจะยอมรับความหลากหลายของแต่ละคน เข้าใจว่าคนเราเกิดมาไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกอย่าง ในความแตกต่างกันคนเราต้องการความรัก ความสนใจ ความเอาใจใส่เช่นเดียวกันทุกคน

การเรียนรวมบางเวลา (Integration) หมายถึง การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนในโรงเรียนปกติ โดยอาจจัดให้อยู่ในชั้นปกติในบางเวลา เช่น วิชาดนตรี พลศึกษา หรือร่วมกิจกรรม ลูกเสือ - เนตรนารี กีฬา เป็นต้น โดยคาดหวังว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะมีโอกาสแสดงออก และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กปกติ หรือการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนรวมในชั้นปกติบางวิชา และรวมถึงการจัดชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ

การเรียนรู้รวม Inclusive Education หรือ การจัดการศึกษาโดยรวม เป็นแนวคิดในการจัดการศึกษาที่โรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคน โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าเด็กคนใดเป็นเด็กปกติ หรือเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กทุกคนที่ผู้ปกครองพามาเข้าเรียน ทางโรงเรียนจะต้องรับเด็กและจะต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสม การเรียนรู้ยังหมายถึงการศึกษาที่ไม่แบ่งแยกระดับชั้น เช่น อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา ตลอดจนการดำรงชีพของคนในสังคมหลังจบการศึกษาจะต้องดำเนินไปในลักษณะร่วมกันที่ทุกคนต่างเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและเขาเหล่านั้นต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ต้องใช้ชีวิตร่วมกันกับเด็กปกติโดยไม่มีการแบ่งแยก

ศรียา นิยมธรรม (2551 : 38-39) การเรียนรู้รวม หมายถึง การนำเอาคนพิการมาสู่สังคมปกติ ไม่ว่าจะเป็นในด้านนันทนาการหรือการศึกษา ในสมัยก่อนคนพิการมักถูกขังขังหรือแยกไว้เฉพาะกลุ่มต่างหาก แต่ในปัจจุบันจะเน้นที่การคัดแยกเพื่อช่วยเหลือคนพิการแต่เนิ่น ๆ เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ตามความเหมาะสม ความต้องการและความสามารถของเด็ก

วิลาวลัย วงศ์คุณาโรจน์ (2545 : 45) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้รวม หมายถึง การจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนรู้รวมกันกับเด็กปกติ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อให้เด็กพิเศษเกิดทักษะและประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การเรียนรู้รวม คือการที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสในการเรียนรู้รวมกับเด็กปกติเต็มเวลา และเป็นเด็กที่มีความพิการไม่มากนัก มีระดับสติปัญญาและ ความพร้อม ด้านการเรียน ตลอดจนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ และสังคม ได้รับการทางการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กนักเรียนคนอื่นๆ โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคลากรในโรงเรียน

สรุปได้ว่า การเรียนรู้รวม หมายถึง การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรู้รวม ได้รับการสื่อสารเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆกับเด็กปกติในสภาพแวดล้อมที่มี ข้อจำกัดน้อยที่สุด โดยคำนึงถึงความสามารถเฉพาะบุคคลเพื่อส่งเสริมพัฒนาการ ศักยภาพและความสามารถของเด็กทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์สังคม และสติปัญญา ให้ได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ และสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.ความหมายของการให้บริการ

เนื่องจากการปฏิรูประบบราชการตามนโยบายรัฐบาล ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักในการ ให้บริการแก่ประชาชนผู้มาติดต่อที่เรียกว่า ผู้รับบริการนั่นเอง องค์กรของรัฐจะต้องตอบสนอง ความต้องการของคนหลายกลุ่ม การให้บริการขององค์กรหรือหน่วยงานในภาครัฐเป็นลักษณะงานที่ต้องมีการติดต่อ ประชาสัมพันธ์กับประชาชนที่ขอรับบริการโดยตรงเพื่อให้ประชาชนผู้ขอรับบริการได้รับ ความสะดวก รวดเร็ว มีแนวคิดการให้บริการของนักวิชาการ โดยยกตัวอย่างพอสังเขป ดังนี้ จากการศึกษาความหมายของคำว่า ให้บริการได้มีผู้ให้ความหมายในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ดังต่อไปนี้ สุนันทา ทวีผล (2550 : 13) กล่าวถึงการให้บริการ สรุปได้ดังนี้ (1) หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลส่วนใหญ่ กล่าวคือ ประโยชน์และบริการที่องค์กรจัดให้นั้นจะต้องตอบสนองความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่หรือทั้งหมดมิใช่ เป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ มิฉะนั้นแล้วนอกจากจะไม่เกิดประโยชน์สูงสุด ในการเอื้ออำนวยประโยชน์และบริการแล้วยังไม่คุ้มค่ากับการดำเนินงานนั้น ๆ (2) หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอมิใช่ทำ ๆ หยุด ๆ ตามความพอใจของผู้บริการหรือผู้ปฏิบัติ (3) หลักความเสมอภาค บริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน (4) หลักความประหยัด ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการบริการจะต้องไม่มากเกินไปจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ (5) หลักความสะดวก บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะปฏิบัติได้ง่าย สะดวก สบาย สิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาระ ยุ่งยากให้แก่ผู้บริการ หรือผู้ให้บริการมา

การให้บริการจึงสามารถ ดำเนินการได้หลากหลายวิธี จุดสำคัญคือ เป็นการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ เลื่อนใส ใจแจ้ง (2546 : 31 -34) ได้เสนอแนวความคิดในการบริการประชาชนที่ดี และมีคุณภาพต้องอาศัยเทคนิค กลยุทธ์ ทักษะที่จะทำให้ชนะใจผู้รับบริการ ซึ่งสามารถกระทำได้ ทั้งก่อนการติดต่อ ระหว่างการติดต่อ และหลังการติดต่อโดยได้รับการ บริการจากตัวบุคคลทุกระดับ ในองค์กรรวมทั้งผู้บริหารขององค์กรนั้น ๆ ทั้งนี้การบริการที่ดี จะเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้ ติดต่อบริการเกิดความเชื่อถือ ศรัทธา และสร้างภาพลักษณ์ ซึ่งจะมีผลในการใช้บริการต่าง ๆ ในโอกาส หน้าต่อไป นอกจากนี้เขาได้เสนอแนวคิดการปรับกระบวนการทัศนสู่การบริการเป็นเลิศของท้องถิ่นใน การพัฒนาการให้บริการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจะประสบความสำเร็จได้จำเป็นต้อง มีการปรับทัศนคติ วิธีคิด วิธีทำงานของบุคลากรให้สอดคล้องกับ การปรับเปลี่ยนดังกล่าวด้วย โดยยึดหลักบริการ

1.การปรับมุมมองว่าประชาชนคือลูกค้าคนสำคัญ ดังนี้ เราจะต้องกระตือรือร้นที่จะบริการประชาชน มีจิตสำนึก ในการให้บริการที่ดีต่อประชาชน (Service Mind) เราจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเสนอแนะให้แก่เรา เราจะต้องสร้าง ค่านิยมใหม่ว่า ความพึงพอใจของประชาชน คือความสำเร็จของเราการสร้างวัฒนธรรมใหม่ในการบริการ มีวิสัยทัศน์ที่มุ่ง ตอบสนองความต้องการของประชาชน ปรับตัวให้ทันสมัยพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง คำนึงถึงผลลัพธ์มากกว่าวิธีการ ลดความ เป็นทางการในการประสานงาน ใช้กฎระเบียบอย่างมีดุลยพินิจ มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ทำงานเป็นทีม ทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ ยึด การบริหารจัดการที่ดี

2.มาตรฐานการทำงานมุ่งสู่ความเป็นเลิศการให้บริการ หลักการบริการเป็นเลิศ ได้แก่ ยิ้มแย้มแจ่มใส เต็มใจ บริการ

ทำงานฉับไว ปราศรัยไพเราะ เหมาะสมโอกาส ไม่ขาดน้ำใจ

3. ลักษณะที่ดีของผู้ให้บริการ ได้แก่ แต่งกายสะอาดเรียบร้อย พุดจาไพเราะอ่อนหวาน ทำตนเป็นคนสุภาพสง่าผ่าเผย ยิ้มอยู่เสมอ ทั้งใบหน้า ดวงตา ริมฝีปาก หลีกเลี่ยงคำกล่าวปฏิเสธ ขณะเดียวกันหลีกเลี่ยงการรับคำที่ยังไม่แน่ใจ แสดง ให้ปรากฏว่าเต็มใจบริการ หลีกเลี่ยงการโต้แย้งฉุนเฉียว ใส่อารมณ์ต่อผู้มาติดต่อ ยกให้ประชาชนเป็นผู้ชนะอยู่เสมอ มองคน ในทางที่ดี ไม่ดูถูกคน พัฒนาปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอทั้งบุคลิก การพูดและความรู้ หลีกเลี่ยงการพูดมาก เป็นนักฟังที่ดี แสดงให้ ปรากฏชัดสนใจผู้มาติดต่ออย่างจริงจัง ยกย่องผู้มาติดต่อ

4. เทคนิคในการต้อนรับประชาชน ได้แก่ ต้อนรับด้วยความคุ้นเคย เป็นกันเอง ต้อนรับด้วยความสุภาพอ่อนโยน ให้เกียรติอยู่เสมอ ต้อนรับด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส ต้อนรับด้วยความอบอุ่น ต้อนรับด้วยความเอาใจใส่ ต้อนรับด้วยความ ปฏิบัติหน้าที่ให้ทันใจ ต้อนรับด้วยความอดทน ต้อนรับด้วยความเพียร ต้อนรับด้วยความจริงใจ ต้อนรับด้วยการให้บริการเสมอ

สรุปได้ว่า การให้บริการประชาชนที่ดี ควรเป็นการให้บริการแบบครบถ้วนสมบูรณ์เป็น การพัฒนาระบบการ ให้บริการและทัศนคติ วิธีคิด วิธีทำงานของพนักงานส่วนตำบลที่มีเป้าหมายที่ จะให้ประชาชนได้รับการบริการที่ดีควรจะได้รับอย่าง ครบถ้วนสมบูรณ์ มีความสะดวกรวดเร็วในการให้ บริการมุ่งที่จะให้บริการในเชิงส่งเสริม และสร้างทัศนคติและความสัมพันธ์ที่ ดีระหว่างผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ ตลอดจนเป็นการให้บริการที่มีความถูกต้องชอบธรรม สามารถตรวจสอบได้สร้าง ความ เสมอภาคทั้งในการให้บริการและในการที่จะได้รับการบริการจากพนักงานส่วนตำบลของรัฐ ทำให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม เป็นวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการสำรวจ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้รักษาราชการในตำแหน่ง ครูผู้รับผิดชอบเด็กพิเศษ และครูที่ไม่ได้รับผิดชอบเด็กพิเศษ ในโรงเรียนเรียนรวมจังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2563 รวม 1,584 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้รักษาราชการในตำแหน่ง จำนวน 528 คน ครูผู้รับผิดชอบเด็กพิเศษ จำนวน 528 คน และครูที่ไม่ได้รับผิดชอบเด็กพิเศษ จำนวน 528 คน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2566 : ออนไลน์)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบเด็กพิเศษ และครูที่ไม่ได้รับผิดชอบเด็กพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2566 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบตารางของ เคจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608 - 609) จากกลุ่มตัวอย่างได้มาจากสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 103 คน ครูผู้รับผิดชอบเด็กพิเศษ จำนวน 103 คน และครูที่ไม่ได้รับผิดชอบเด็กพิเศษ จำนวน 103 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 309 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม แบบมาตราส่วนประมาณค่าซึ่งสร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพและขนาดสถานศึกษา เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการให้บริการแก่โรงเรียนเรียนรวม ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม ประกอบด้วย 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ประยุกต์ใช้ตามแบบ Likert คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด. 2560 : 82)

3. วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อขอความอนุเคราะห์ และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2. นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม พร้อมแบบสอบถามโดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ (Google Forms) ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน

3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองส่วนหนึ่ง และใช้รูปแบบออนไลน์ (Google Forms)

4. ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยได้แบบสอบถามกลับคืน 309 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (1) หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC) (2) หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) (3) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

สถิติพื้นฐาน (บุญชม ศรีสะอาด. 2560 : 120-148) ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

จัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น โดยใช้สูตร Modified Priority Needs Index (สุวิมล ว่องวานิช. 2558: 275-279)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ในการดำเนินงานการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ในการดำเนินงานการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การให้บริการแก่โรงเรียนเรียนรวม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านคุณภาพผู้เรียน	4.04	.39	มาก	4.52	.40	มากที่สุด
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.04	.36	มาก	4.82	.31	มากที่สุด
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรวม	4.26	.46	มาก	4.73	.29	มากที่สุด
4. ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ	4.40	.49	มาก	4.80	.37	มากที่สุด
รวม	4.18	.30	มาก	4.71	.24	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการให้บริการแก่โรงเรียนเรียนรวมของการศึกษาพิเศษจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.04-4.40$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 4 ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = .49) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านที่ 1 ด้านคุณภาพผู้เรียน ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = .39) ด้านที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = .36) ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่พึงประสงค์ของการให้บริการแก่โรงเรียนเรียนรวมของการศึกษาพิเศษจังหวัดนครพนม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ($\bar{X} = 4.52-4.82$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = .31) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านที่ 1 ด้านคุณภาพผู้เรียน ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .40)

ตอนที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นของการให้บริการแก่โรงเรียนเรียนรวมของการศึกษาพิเศษจังหวัดนครพนม นำเสนอข้อมูลโดยแสดงค่า Modified Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นในการให้บริการแก่โรงเรียนเรียนรวมของการศึกษาพิเศษจังหวัดนครพนม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การให้บริการแก่โรงเรียนเรียนรวม	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
1. ด้านคุณภาพผู้เรียน	4.04	4.52	.119	2
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.04	4.82	.193	1
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรวม	4.26	4.73	.110	3
4. ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ	4.40	4.80	.091	4
รวม	4.18	4.71	.127	-

จากตารางที่ 2 พบว่า การให้บริการแก่โรงเรียนเรียนรวมของศึกษาพิเศษ จังหวัดนครพนม มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยรวมเท่ากับ 0.127 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีจำนวน 1 ด้าน ที่มีค่าสูงกว่าค่าโดยรวม คือด้านที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (PNI_{Modified} = .193)

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการให้บริการแก่โรงเรียนเรียนรวมของศึกษาพิเศษจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามสมมติฐาน ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ของการพัฒนาการดำเนินงานการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก ทั้งนี้ อาจมาเนื่องจากโรงเรียนเรียนรวมได้ส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานจัดการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวมในสังกัดอย่างต่อเนื่อง มีการนิเทศ ติดตามและประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับการวิจัยของ พัทธนันท์ วงษ์วิชัยุตม์ และคณะ (2560 : 588-589) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมโรงเรียนบ้านลำมะโกรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำเภอกำแพงเพชร เขต 1 จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า สภาพการดำเนินงานด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนบ้านลำมะโกรก ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการเรียนรวมรองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านคุณภาพผู้เรียน และด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ตามลำดับ สอดคล้องกับการวิจัยของ พลธาวิน วัชรพรธำรงค์ และ ศศินันท์ ศิริธาดากุลพัฒน์ (2564 : 40-41) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การดำเนินงานจัดการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า การดำเนินงานจัดการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวม โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของอรทัย แสนชัย (2559: 251-259) ที่ได้วิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรวมของโรงเรียนต้นแบบการเรียนรวม จังหวัดนนทบุรี พบว่า มีการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของพัทธนันท์ วงษ์วิชัยุตม์ และคณะ (2560 : 588-589) ที่ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมโรงเรียนบ้านลำมะโกรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำเภอกำแพงเพชร เขต 1 จังหวัด

กำแพงเพชร อยู่ในระดับมาก การศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการดำเนินงานการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จาตุรงค์ เจริญนำ (2559 :166) ที่พบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนเรียนรวมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ อนุชิต บุญมาก (2560 :127) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ผลการประเมินการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

2. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการดำเนินงานการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม พบว่า ด้านที่มีค่าสูงสุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนเรียนรวมมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับความถนัดและความต้องการของตนเอง ผู้เรียนเรียนรวมเป็นที่ยอมรับและเข้าร่วมกิจกรรมกับบุคลากรภายในสถานศึกษา ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลเรียนตามสภาพจริง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้ปกครองเข้าใจและยอมรับสภาพความพิการของบุตรหลานตนเอง ผู้ปกครองให้ข้อมูลของผู้เรียนอย่างเป็นจริง ไม่ปิดบังข้อมูลของผู้เรียน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา/อุปสรรคในการจัดการศึกษาเรียนรวม การมีส่วนร่วมของครู/ผู้บริหาร ครู/ผู้บริหารมีความเข้าใจให้การยอมรับและให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในการจัดการศึกษาเรียนรวม ครูประสานความร่วมมือระหว่าง ผู้ปกครองโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวมอย่างเหมาะสม การมีส่วนร่วมของชุมชน/ท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ชุมชน/ท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ชุมชน/ท้องถิ่นมีความเข้าใจและให้การยอมรับผู้เรียนในการจัดการศึกษาเรียนรวม ชุมชน/ท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนงบประมาณอำนวยความสะดวกในการส่งต่อและเปลี่ยนผ่านด้านการทำงานอาชีพของผู้เรียนและผู้ปกครองหรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวมอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับบุญยิ่ง สายเมฆ (2555 : 155) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการดำเนินการจัดการศึกษาเรียนรวมที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ในการมีส่วนร่วม กลไกในการดำเนินการโดยจัดตั้งคณะทำงาน จัดเตรียมครู ผู้ปกครอง แต่งตั้งคณะทำงานให้ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน จัดระบบการสนับสนุนการดำเนินการประกอบด้วย งบประมาณ อุปกรณ์และจัดระบบการพัฒนา นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัย เรื่อง สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม ผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ครูผู้สอนสามารถถอดบทเรียนของสถานศึกษาที่มีผลการปฏิบัติงานที่ดี ด้านการจัดการศึกษาเรียนรวมไปประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับเด็กพิการให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและชุมชน/ท้องถิ่น

2. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดนครพนม พบว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานจัดการศึกษาโรงเรียนเรียนรวมสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปปรับใช้ได้ตามความเหมาะสมเพื่อให้การดำเนินงานตามมาตรฐานของโรงเรียนประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการทําวิจัยในครั้งต่อไป

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการดำเนินงานจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา
2. ควรศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ในกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา ในสภาพแวดล้อมหรือบริบทที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณิศรทางการศึกษา พ.ศ. 2552. กรุงเทพฯ.
- จาตุรงค์ เจริญนำ. (2559). การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนเรียนรวม ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น .(พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- บุญยิ่ง สายเมฆ. (2555). รูปแบบการดำเนินการจัดการเรียนรวมที่มีประสิทธิผลสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2551, (23 มกราคม 2551).ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอนที่ 22ก. หน้า 2.
- พัทธนันท์ วงษ์วิชัยวัฒน์และคณะ. (2560). แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมโรงเรียนบ้านลำมะโกรก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จังหวัดกำแพงเพชร.วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ, 11(1), 588 – 603.
- พลธาวิณ วัชรพรธำรงค์ และศศิรินทร์ ศิริธาดากุลพัฒน์. (2564). การดำเนินงานจัดการศึกษาของโรงเรียนเรียนรวมสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์วิทยาเขตอีสาน, 2(3), 40-50.
- วิลาวัลย์ วงศ์คุณาโรจน์. (2545). การศึกษาการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรวมระหว่างเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ กับเด็กปกติของครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2565). คู่มือการปฏิบัติงานศูนย์การศึกษาพิเศษ. ราชบุรี: ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). ข้อมูล บุคลากร” [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2567.
- เลื่อมใส ใจแจ้ง. (2546). สมาคมสันติบาตรเทศบาลแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์.
- ศรียา นิยมธรรม. (2551). การศึกษาพิเศษ สารานุกรมศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : ธนอักษรการพิมพ์.
- สมพร หวานเสร็จ.(2547). การพัฒนารูปแบบการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กบกพร่องทางสติปัญญาโดยการบริหาร จัดการแบบมีส่วนร่วมของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9. รายงานผลการวิจัยผลงานระดับผู้อำนวยการ เชี่ยวชาญ.

- สุนันทา ทวีผล. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการด้านให้คำปรึกษาแนะนำ ปัญหาด้านกฎหมายของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายช่วยเหลือทางกฎหมาย 3 (สคช.). ปัญหาพิเศษปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. (การบริหารทั่วไป). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุชิต บุญมาก. (2560). การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรรถัย แสนชัย. (2559). การจัดการเรียนรวมของโรงเรียนต้นแบบการเรียนรวม จังหวัดนนทบุรี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 10(2), 251-259.
- Krejcie, V. R. and W. D. Morgan. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.